

Programma

Sinfonia concertante

Amsterdam
Sinfonietta

Sinfonia concertante

Amsterdam Sinfonietta

Antje Weithaas leiding & viool

Georgy Kovalev altviool

Jörg Widmann (1973)

Aria voor strijkers (2015)

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Sinfonia concertante in Es groot, KV 364 (1779-80)

Allegro maestoso

Andante

Presto

•

Jörg Widmann

Jagdquartett (2003)

(versie voor strijkorkest)

Antonín Dvořák (1841-1904)

Serenade in E groot, op. 22 voor strijkers (1875)

Moderato

Tempo di valse

Scherzo vivace

Larghetto

Finale: Allegro vivace

Zaterdag 30.11.2024 20:15 uur Het Concertgebouw, Amsterdam *

Zondag 01.12.2024 14:30 uur Muziekcentrum, Enschede

Woensdag 04.12.2024 20:00 uur TivoliVredenburg, Utrecht

Vrijdag 06.12.2024 20:15 uur Muziekgebouw, Amsterdam

Zondag 08.12.2024 14:30 uur Concertzaal, Tilburg

Woensdag 11.12.2024 20:00 uur Muis, Arnhem

* In Het Concertgebouw wordt Widmanns Jagdquartett niet gespeeld

‘Amsterdam Sinfonietta is een open en creatief orkest, en dat merk je tijdens de concerten – er gebeurt altijd wel iets spannends.’

Musici

viool

Antje Weithaas

altviool

Georgy Kovalev

viool 1

Ingrid van Dingstee

Arnieke Ehrlich

Nicoline van Santen

Stella Zake

Lucien Renette (student CvA)

viool 2

Gerard Spronk

Petra Griffioen

Frances Thé

Diet Tilanus

Inki Varga

Davita Laseur (student CvA)

altviool

Sofie van der Schalie

Anne-Bartje Fontein

Ernst Grapperhaus

Sedna Heitzman (student CvA)

cello

Tim Posner

Stefano Bruno

Örs Köszeghy

Miles Mullin-Chivers (student CvA)

contrabas

Alexander Edelmann

Mario Fernández (student CvA)

hobo

Hans Wolters

Raúl Rodríguez

hoorn

Mees Vos

Margreet Mulder

In de context van het jaarlijkse Sinfonietta Academy Talentontwikkelingstraject spelen tijdens deze tournee vijf masterstudenten mee van het Conservatorium van Amsterdam (CvA).

Toelichting

Violist Antje Weithaas keert terug bij Amsterdam Sinfonietta voor het programma Sinfonia concertante. Samen met Georgy Kovalev, Sinfonietta's aanvoerder van de altviolen, soleert zij in Mozarts gelijknamige werk. Daarnaast spelen zij samen ook een hoofdrol in de Aria van Widmann. Van Widmann klinkt tevens het Jagdquartett in een nieuwe versie voor strijkorkest en het programma sluit af met Dvořáks geliefde Serenade voor strijkers.

Widmann: Jagdquartett

Wie zonder voorkennis naar het Jagdquartett en de Aria van Jörg Widmann luistert, zal wellicht vermoeden dat deze Duitse componist zelf óók een strijker is, want hij benut en verkent de talrijke klankmogelijkheden van de diverse strijkinstrumenten. Maar nee, Widmann is actief als klarinettist, componist en dirigent, en dat alles op volle toeren. Zijn indrukwekkende en bekronde oeuvre omvat naast diverse werken voor strijkkwartet en strijkorkest ook talloze soloconcerten en composities voor blazers, symfonieorkest en het theater. Het Jagdquartett behoort tot Widmanns eerste reeks van vijf strijkkwartetten die hij schreef in de periode van 1997 tot 2005. Elk kwartet representeert het karakter van één van de traditionele delen van het klassieke strijkkwartet. Widmanns derde strijkkwartet Jagdquartett uit 2003 vertegenwoordigt het snelle midden-deel, het scherzo. De titel doet denken aan Mozarts beroemde Strijkkwartet in Bes groot, KV 485, dat vanwege het opvallende jachthoornsignaal in het eerste deel de bijnaam 'Jachtkwartet' kreeg, maar met Mozarts muziek heeft dit stuk verder weinig te maken.

Widmann liet zich wel inspireren door de romantische muziek van Robert Schumann, al klinkt het virtuoze en spannende Jagdquartett vooral heel eigentijds. In Widmanns eigen woorden: 'Het begint met een levendig jachtthema in een gepunteerd ritme (ontleend uit Schumanns Papillons), dat culmineert in de fragmentatie en uiteindelijke uiteenrafeling van het jachtfiguur.' Antje Weithaas, die regelmatig samenwerkt met Widmann, omschrijft het Jagdquartett als volgt: 'Voor mij weerspiegelt dit stuk de onrust en de jachtigheid van het moderne leven. Al die "jachtige" elementen vinden hun weerklank in dit kwartet, het is gewoon muziektheater!' Contrabassist Marijn van Prooijen maakte speciaal voor deze tournee van Amsterdam Sinfonietta een versie voor strijkorkest.

'Dit stuk weerspiegelt de onrust en de jachtigheid van het moderne leven'

Mozart: Sinfonia concertante

Wolfgang Amadeus Mozart was niet alleen een uitzonderlijk begaafde componist en een virtuoze pianist, hij speelde ook uitstekend viool en altviool. Mede dankzij zijn vader Leopold leerde Mozart als piepklein jongetje al vioolspelen. Hoewel hij zelf eigenlijk liever piano speelde, het instrument waarmee hij later beroemd zou worden in Wenen, bleef zijn vader hem nog lang stimuleren om het vioolspelen niet op te geven. 'Je weet zelf niet hoe goed je eigenlijk viool speelt. Als je maar eer doet aan jezelf en met energie, bevoegenheid en betrokkenheid speelt', zo schreef Leopold eens aan zijn zoon. Niet voor niets werd hij in 1769 als dertienjarige jongeling al aangesteld als concertmeester aan het hof van Salzburg. Een paar jaar later zou hij vijf vioolconcerten en een aantal eendelige werken voor viool en orkest schrijven. Helaas zijn er weinig gegevens bekend over Mozarts optredens in Salzburg, maar uit de uitvoerige briefwisseling met zijn familieleden blijkt in ieder geval dat hij een paar van zijn eigen vioolconcerten daadwerkelijk zelf heeft uitgevoerd, zowel in Salzburg als tijdens zijn reizen door Europa. Omdat de combinatie van viool en altviool heel populair was in Salzburg ligt het voor de hand dat Mozarts Sinfonia concertante in Es groot daar óók heeft geklonken. Mogelijk heeft de componist toen zelf de altvioolsolo gespeeld, zoals hij in zijn eigen strijkkwartetten ook het liefst de altvioolpartij speelde.

Meer nog dan in zijn vioolconcerten experimenteerde Mozart in zijn Sinfonia concertante met nieuwe instrumentale klankcombinaties. De twee solisten voeren een elegante

dialogoog, waarbij ze elkaar imiteren of juist onderbreken. Soms worden de solisten ondersteund door het orkest, maar nog vaker functioneert het orkest als derde solostem. De rijke orkestklank krijgt een extra diepe kleur omdat de altvioolgroep twee verschillende partijen speelt. In het eerste deel voeren de instrumentalisten een gracieus en zwierig gesprek, in het tweede deel overheerst de dramatiek en het laatste deel is vooral speels en energiek.

'De twee solisten voeren een elegante dialogoog'

Widmann: Aria

Jörg Widmann voltooide zijn Aria in 2015 en Amsterdam Sinfonietta speelde de Nederlandse première in 2016 tijdens de Gaudeamus Muziekweek in Utrecht. Het is een stuk voor dertien strijkers, die allen een afzonderlijke partij spelen. Uit dit stemmenweefsel komen twee protagonisten los, een soloviool en een soloaltviool, die samen een onderhoudend lied zingen. 'De meervoudig verdeelde strijkers wekken de indruk van denkbeeldige stemmen', aldus Widmann. 'Deze structuur stelt hoge eisen aan elke individuele musicus als kamermuzikspeler, van de eerste tot de laatste lessenaar.' De concertante partijen voor viool en altviool klinken soms na elkaar en soms precies tegelijkertijd en de solisten schitteren in alle registers van hun instrument, van extreem hoge passages tot heel donkere in het onderste bereik. Lyrische

melodieën worden afgewisseld met opvallende klankeffecten, van opgewonden trillers tot woest gestreken akkoorden. Omdat de overige elf strijkers de twee solostemmen nooit mogen overstemmen, op nadrukkelijk verzoek van de componist zelf, spelen zij met een demper. 'Aan het einde van de Aria streven alle muzikale lijnen ernaar om op te stijgen en weg te zweven in de hoogte, maar ze zinken uiteindelijk melancholisch weg in de diepte van de laagste strijkers.'

Dvořák: Serenade

Net als Mozart leerde de Tsjechische componist Antonín Dvořák al op jonge leeftijd viool en altviool spelen. Als jongetje speelde hij vooral Boheemse volksmuziek voor zijn plezier, later werd hij beroepsaltist en -violist en componeerde hij veel kamermuziek voor zijn favoriete instrumenten. Ook de aantrekkelijke strijkerspartijen in zijn orkestwerken bewijzen dat hij van strijkers hield. Zijn Serenade in E groot, opus 22 voor strijkorkest is misschien wel het mooiste voorbeeld. Dvořák schreef het stuk in 1875, een gelukkige periode in zijn leven aan het begin van zijn carrière. Hij was net getrouwd, zijn eerste zoon werd geboren, zijn composities werden eindelijk gewaardeerd en hij ontving een prestigieuze Oostenrijkse staatsbeurs ter ondersteuning van 'jonge, arme en talentvolle kunstenaars'. Johannes Brahms, die in de jury van deze staatsbeurs zat, was onder de indruk van Dvořák en introduceerde hem bij zijn Duitse uitgever Simrock met een noodoproep: 'Een zeer talentvol mens. En arm bovendien!' Dit was het begin van Dvořáks internationale doorbraak. Mede gestimuleerd door de Oostenrijkse beurs voltooide

Dvořák in 1875 zijn Vijfde symfonie, een aantal kamermuziekwerken en ook de Serenade in E groot.

Voor de Serenade had hij slechts twaalf dagen nodig en in deze aantrekkelijke compositie weerklinkt de voorspoed van de componist. De vijf delen hebben eenvoudige vormen en een verscheidenheid aan stemmingen, variërend van uitbundige vrolijkheid tot zangerige intimiteit en melancholie. Het enige langzame (vierde) deel is lyrisch en wijs en het uitbundige en gedreven slotdeel doet denken aan een Boheemse volksdans. In alle delen klinken onweerstaanbaar aantrekkelijke melodieën, vol Slavische hartstocht en karakteristieke ritmes. Sinds de première in 1876 in Praag is de Serenade wereldwijd met veel succes ontvangen en ze behoort tot op de dag van vandaag tot Dvořáks populairste composities. Een recensent verklaarde in 1879 het succes als volgt: 'Dat we deze Serenade zo aantrekkelijk vinden en dat deze muziek zo geliefd is in de breedste kringen heeft te maken met twee kenmerken die we tegenwoordig nog maar zelden tegenkomen, maar die uiteraard wel samengaan: natuurlijkheid en elegantie.'

Noortje Zanen

Antje Weithaas

Antje Weithaas studeerde onder andere bij Werner Scholz aan de Hochschule für Musik 'Hanns Eisler' in Berlijn, waar ze sinds 2004 zelf les geeft. De Duitse violist won in 1987 het Kreisler Concours in Graz, in 1988 het Internationale Bachconcours in Leipzig en in 1991 het Joseph Joachim Violconcours in Hannover. Ze musiceerde met het Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, de Bamberger Symphoniker, het Bundesjugendorchester en een groot aantal Duitse omroeporkesten; internationaal werd ze geëngageerd door bijvoorbeeld het BBC Symphony Orchestra, het San Francisco Symphony Orchestra, de Los Angeles Philharmonic en het Taiwan Philharmonic Orchestra. Weithaas was tien jaar artistiek leider van Camerata Bern en was in 2021/2022 artiste associé bij het Orchestre de Chambre de Paris. Ze treedt regelmatig op als artistiek leider en gastconcertmeester bij verschillende ensembles en speelt kamermuziek in uiteenlopende bezettingen. Bij Amsterdam Sinfonietta was ze eerder te gast in de muziektheaterproductie Kreutzer vs. Kreutzer en het programma Le baiser de la fée. Antje Weithaas bespeelt een viool van Peter Greiner uit 2001.

Georgy Kovalev

De Russisch-Duitse altviolist Georgy Kovalev (geboren in Tbilisi) studeerde bij Yuri Bashmet in Moskou en bij Matthias Buchholz in Keulen en hij vervolgde zijn studie aan de Kronberg Academy bij Nobuko Imai en aan de Hochschule für Musik 'Hanns Eisler' bij Tabea Zimmermann. Hij won prijzen van de Yuri Bashmet International Viola Competition, de Tokyo International Viola Competition en de Johannes Brahms Wettbewerb en soleerde bij orkesten als de New Japan Philharmonic, het Münchener Kammerorchester, de Kremerata Baltica en het Staatsorchester Mainz. Kovalev heeft een grote liefde voor kamermuziek, wat resulteerde in optredens met vooraanstaande musici als Martha Argerich, Gidon Kremer, Mischa Maisky, Steven Isserlis, Fazil Say, Kian Soltani, Beatrice Rana en Jörg Widmann en uitnodigingen van evenementen als de Schubertiade, het Verbier Festival, het Ravinia Festival, de Heidelberger Frühling en het Rheingau Festival. Georgy Kovalev is aanvoerder van de altviolen van Amsterdam Sinfonietta sinds 2021. Hij bespeelt een altviool van Antonio Mariani uit ca. 1650, hem genereus ter beschikking gesteld door de Stretton Society.

Volgende concerten

Zeven personages van Palmen

Candida Thompson viool
Chiara Sannicandro viool
Georgy Kovalev altviool
Sofie van der Schalie altviool
Tim Posner cello
Örs Köszeghy cello
Ying Lai Green contrabas
Connie Palmen spreker

Programma

J.S. Bach Dreistimmige Inventionen
Strauss Metamorphosen (versie voor strijkseptet)

Wo 18 dec, Het Concertgebouw Amsterdam
Do 19 dec, Muziekgebouw Eindhoven

Karsu

Amsterdam Sinfonietta
Daniel Bard leiding & viool
Karsu zang & piano

Programma

Amsterdam Sinfonietta nodigt zangeres en pianiste Karsu uit voor de jaarlijkse, succesvolle nieuwjaarstournee. Haar pop-, jazz- en Turkse muziek worden verweven met met klassieke strijkersmuziek.

Ma 6 jan, Muis Arnhem
Di 7 jan, SPOT Groningen
Do 9 jan, Meervaart Amsterdam
Vr 10 jan, Stadsgehoorzaal Leiden
Za 11 jan, Muziekcentrum Enschede
Zo 12 jan, PHIL Haarlem
Di 14 jan, Het Concertgebouw Amsterdam
Wo 15 jan, Bozar Brussel
Vr 17 dec, De Doelen Rotterdam
Za 18 jan, Parkstad Limburg Theaters Heerlen
Ma 20 jan, TivoliVredenburg Utrecht
Di 21 jan, Concertzaal Tilburg
Do 23 jan, Theater aan de Parade Den Bosch
Vr 24 jan, Amare Den Haag
Za 25 jan, Muziekgebouw Eindhoven
Zo 26 jan, Theater de Spiegel Zwolle

Amsterdam Sinfonietta

Amsterdam Sinfonietta bestaat uit 23 musici van topniveau die samenspelen als één. Geleid door artistiek leider Candida Thompson maakt het orkest tournees over de hele wereld met avontuurlijke programma's. Met een enorme drive heeft Amsterdam Sinfonietta zich ontwikkeld tot hét strijkorkest van Nederland en orkest van wereldklasse. Het draagt het eigen genre uit en vernieuwt het op het allerhoogste niveau. Het orkest omarmt het volledige repertoire voor strijkorkest, van klassiekers tot nieuwe opdrachtwerken en arrangementen, en gaat daarbij ook verbindingen aan met andere muziekgenres en kunstvormen zoals film, dans en theater.

Amsterdam Sinfonietta is uitgegroeid tot een vaste bespeler van de Europese concertzalen, maakte tournees door Europa, Azië, Noord- en Zuid-Amerika en Australië, en speelde in concertzalen als Barbican Hall in Londen, Elbphilharmonie Hamburg, Cité de la Musique in Parijs, National Centre of Performing Arts in Beijing, Teatro Colón in Buenos Aires en in het Wiener Konzerthaus. Het ensemble werkt met nationale en internationale topsolisten. Musici als Janine Jansen, Sol Gabetta, Kian Soltani, Thomas Hampson, Fazil Say, Beatrice Rana, Angélique Kidjo, Rufus Wainwright en Wende delen met het orkest de nieuwsgierigheid en constante drang naar vernieuwing. Binnen de Sinfonietta Academy krijgen jonge getalenteerde musici de kans om ervaring op te doen met de unieke manier van samenspelen. Daarnaast brengt het orkest met de KleuterSinfonietta voorstellingen en de kinderworkshops jaarlijks duizenden kinderen in aanraking met klassieke muziek en strijkinstrumenten.

Amsterdam Sinfonietta dankt

Subsidiënten en begunstigers

Amsterdam
Sinfonietta
Fonds

Sponsors en fondsen

Maurice Amado
Foundation

Design & Branding partner

Studio Dumbar

Partners

concertzaal
tilburg

MUSIS

Blijf op de hoogte

We versturen een maandelijkse nieuwsbrief met het laatste nieuws, tips en acties. Meld u aan voor de nieuwsbrief via onze website. Daar vindt u ook de meest actuele concertagenda. Op onze social media delen we informatie over concerten, radio- en tv-uitzendingen, en het leven van de musici op het podium én achter de schermen. Volg Amsterdam Sinfonietta op:

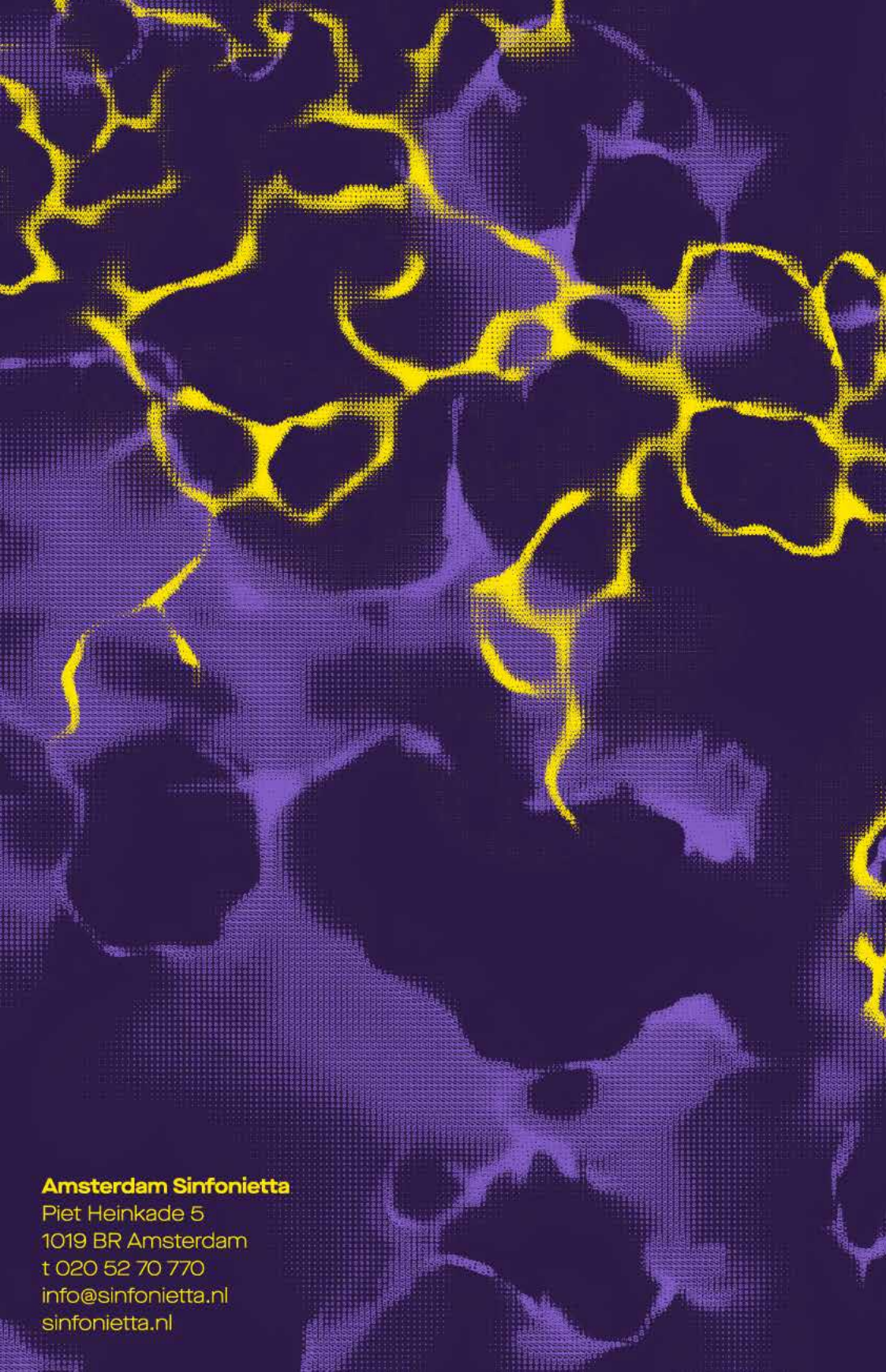
Facebook AmsterdamSinfonietta
Instagram amsterdam_sinfonietta
Youtube @AmsterdamSinfonietta
Spotify Amsterdam Sinfonietta

Staf

Joost Westerveld algemeen directeur
Candida Thompson artistiek leider
Stephan Heber manager artistieke zaken
Chris Meeuwissen hoofd marketing
Cyrille Smith medewerker marketingcommunicatie
Jantine Postma hoofd productie
Kasia Kalinowska-Houdijk productieleader
Marije van der Pas hoofd development
Willemijn de Graaff manager relatiebeheer
Lisanne van den Broek medewerker events & relatiebeheer
Marieke de Groot officemanager
Ana Prazeres bibliothecaris

Raad van toezicht

Roger van Boxtel voorzitter
Jan Sinoo penningmeester
Geneviève Ho Sam Sooi lid
Rick van 't Hullenaar lid
David Majtli lid
Wendela van Uchelen lid

A halftone pattern of a face, rendered in shades of blue and purple. The face is outlined in a bright yellow color, which stands out against the textured background. The pattern is composed of small dots, creating a grainy, digital effect. The face is shown from the nose up, with the eyes and mouth clearly defined by the yellow outline.

Amsterdam Sinfonietta

Piet Heinkade 5
1019 BR Amsterdam
t 020 52 70 770
info@sinfonietta.nl
sinfonietta.nl